

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

**KLASA: UP/II-034-02/26-01/186
URBROJ: 354-02/8-26-4
Zagreb, 23. travnja 2026.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Zvonimira Jukića, zamjenika predsjednice te Sanje Badrov Ranić i Saše Čaldarevića, članova, postupajući povodom žalbe žalitelja Axon Lab d.o.o., Zagreb, OIB: 81139469054, izjavljenoj u odnosu na odluku o poništenju za grupu 8. u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0000676, predmet nabave: nabava opreme na projektu "Multidisciplinarna infrastruktura za proizvode na bazi proteina nove generacije"-NEXT GEN-PBF, po grupama, naručitelja Sveučilište u Zagrebu Prehrambeno-biotehnološki fakultet, Zagreb, OIB: 47824453867, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se Odluka o poništenju Broj: 1-VV-2026 - Grupa 8., od 24. ožujka 2026. godine, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0000676, predmet nabave: nabava opreme na projektu "Multidisciplinarna infrastruktura za proizvode na bazi proteina nove generacije"-NEXT GEN-PBF, po grupama, naručitelja Sveučilište u Zagrebu Prehrambeno-biotehnološki fakultet, Zagreb.
2. Nalaže se naručitelju Sveučilište u Zagrebu Prehrambeno-biotehnološki fakultet, Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju Axon Lab d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka, u iznosu od 1.693,65 eura.

O b r a z l o Ź e n j e

Naručitelj Sveučilište u Zagrebu Prehrambeno-biotehnološki fakultet, Zagreb, objavio je 30. siječnja 2026. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0000676, predmet nabave: nabava opreme na projektu "Multidisciplinarna infrastruktura za proizvode na bazi proteina nove generacije"-NEXT GEN-PBF, po

grupama. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda, koja se određuje na temelju cijene u omjeru 85% te jamstvenog roka u omjeru 15%.

U predmetnom postupku javne nabave naručitelj je u grupi 8. predmeta nabave zaprimio dvije ponude, međutim, tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, 24. ožujka 2026. godine je donio odluku o poništenju u grupi 8. predmeta nabave.

Na predmetnu odluku o poništenju za grupu 8., koju je istoga dana objavio u EOJN RH, urednu žalbu je 3. travnja 2026. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio ponuditelj Axon Lab d.o.o., Zagreb. Žalitelj u žalbi u bitnom osporava zakonitost postupanja naručitelja kod donošenja pobijane odluke, žalbenim zahtjevom traži poništenje odluke o poništenju za grupu 8. te naknadu troškova žalbenog postupka.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da je zakonito postupao prilikom donošenja odluke o poništenju, da je žalbeni navod neosnovan te predlaže žalbu odbiti.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji se sastoji od dokumentacije o nabavi, zapisnika o otvaranju te pregledu i ocjeni ponuda, odluke o poništenju te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj osporava predmetnu odluku o poništenju te ističe da odluka nije zakonita, odnosno da naručitelj nije dokazao da su ispunjeni uvjeti iz članka 298. stavka 1. točke 2. ZJN 2016. Uvodno, u odnosu na navod naručitelja iz obrazloženja razloga poništenja, da su tijekom provedbe postupka javne nabave utvrđene nove okolnosti, žalitelj smatra da su eventualne nove okolnosti naručitelju bile poznate i tijekom provedbe postupka nabave, te da je stoga imao mogućnost i trebao postupiti sukladno članku 200. stavku 6. ZJN 2016, s obzirom na to da navedena odredba Zakona omogućava naručitelju da izmijeni ili dopuni dokumentaciju o nabavi do isteka roka za dostavu ponuda ili zahtjeva za sudjelovanje, a što je naručitelj propustio učiniti.

Nadalje, u odnosu na samo obrazloženje naručitelja pobijane odluke, žalitelj ističe da nove okolnosti na koje se poziva naručitelj nisu konkretno navedene odnosno objašnjene nego je postojanje istih nejasno i paušalno navedeno bez dokazivanja ikakvog potencijalnog utjecaja koji bi doveo do bitno drugačije obavijesti o nadmetanju ili dokumentaciji o nabavi. Ukazuje da naručitelj nije izričito specificirao nove okolnosti, odnosno kada je, kako i od koga došao do njihovih saznanja, nije naveo na što se odnosi i tko je proveo dodatno stručno razmatranje kojim je utvrđeno da sustavi temeljeni na MALDI-TOF tehnologiji moraju imati dokaz validacije sukladno navedenoj normi, te je isto tako propustio konkretno navesti implikaciju istih na predmetnu grupu nabave koju je poništio. Ističe da je teret dokazivanja da postoje navedene okolnosti na naručitelju, te naručitelj mora obrazložiti i dokazati da su mu okolnosti postale poznate tek nakon isteka roka za dostavu ponuda i da mu objektivno nisu mogle biti poznate u fazi pripreme postupka i objave dokumentacije. Dakle, žalitelj smatra da je za poništenje postupka u grupi 8. naručitelj trebao

argumentima i priloženim dokazima dokazati činjenice i okolnosti na temelju kojih je ocijenio da ima valjanu osnovu za poništenje grupe 8. temeljem odredbe članka 298. stavka 1. točke 2. ZJN 2016, što u konkretnom slučaju nije učinio.

Žalitelj ukazuje da je člankom 301. stavkom 3. ZJN 2016 propisano da je naručitelj obvezan svaku odluku obrazložiti, što uključuje i razloge za poništenje postupka. Obzirom na primjenu načela transparentnosti koje prije svega služi gospodarskim subjektima kako bi bili upoznati s postupanjem naručitelja te kao preventivni mehanizam protiv arbitrarnog i eventualno nezakonitog postupanja naručitelja, žalitelj smatra da je naručitelj u odluci o poništenju bio dužan navesti konkretne razloge za njeno donošenje te iste valjano obrazložiti i potkrijepiti dokazima. Razloge donošenja odluke o poništenju žalitelj ne smatra okolnostima iz članka 298. stavka 1. točke 2. ZJN 2016, tim više što norma na koju se naručitelj poziva, HRN EN ISO/IEC 17025:2017 je norma koja je na snazi od 2017. godine do danas i za vrijeme razdoblja trajanja postupka nabave kao ni do danas nije imala reviziju. Također, ističe da je norma ISO 16140-6:2019 na snazi od 2019. godine do danas bez revizija.

Podredno, žalitelj također želi naglasiti da jedan od Zavoda na Prehrambeno-biotehnološkom fakultetu, Centar za kontrolu namirnica, ima Potvrdu o akreditaciji da je osposobljen prema zahtjevima norme HRN EN ISO/IEC 17025:2017 od 26. travnja 2007. godine te žalitelju nije jasno kako je i na temelju čega naručitelj, obzirom da navedena norma nije imala revizije od 2017. godine, utvrdio nove okolnosti vezane uz zahtjeve za validaciju, odnosno osiguranje usklađenosti s akreditacijskim zahtjevima, kada je ista norma bila na snazi i prije i za vrijeme provođenja postupka nabave, a Centar za kontrolu namirnica je po njoj osposobljen od 2007. godine. U prilog tome dostavlja Potvrdu o akreditaciji.

Žalitelj također ističe da je u predmetnom postupku nabave bilo 11 grupa, u sklopu projekta kojim se moderniziraju i opremaju laboratoriji kako bi se omogućila primjena naprednih analitičnih, biotehnoloških i 3D tehnologija, razvoj prototipova te ubrzan prijenos znanja i rezultata prema industriji, odnosno da je i u drugim grupama predmeta nabave bila nabavljana oprema za laboratorije. Sukladno navedenom, žalitelju nije jasno kako nove okolnosti navedene u odluci o poništenju za grupu 8. nisu utjecale i na druge grupe predmeta nabave.

Naručitelj u odgovoru na žalbu upućuje na kronologija događaja u predmetnom postupku javne nabave. Ističe da je u prosincu 2025. godine izradio dokumentaciju o nabavi, kada je u stručnu skupinu za izradu tehničkih specifikacija za uređaj MALDI-TOF masene spektrometrije bila je uključena Natašu Krištafor, dipl. ing. kao predstojnica Centra za kontrolu namirnica (CKN) za čije se aktivnosti nabavlja instrument. U to vrijeme unutar stručne skupine nije postojalo specifično ekspertno znanje iz područja mikrobiološke validacije MALDI-TOF sustava. Nakon što je objavio poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, zaposlio je dr. sc. Andreu Benussi Skukan, eksperta mikrobiologije s 30 godina iskustva i vanjskog ocjenitelja Hrvatske akreditacijske agencije, koja je nakon toga imenovana predstojnicom Centra za kontrolu namirnica (CKN). Slijedom toga naručitelj je izmijenio Odluku o imenovanju stručne skupine, uključivši dr. sc. Andreu Benussi Skukan, koja je nakon toga dala dodatnu stručnu analizu predmeta nabave te utvrdila da sustavi temeljeni na MALDI-TOF tehnologiji moraju imati dokaz validacije metode sukladno normi ISO 16140-6:2019, uključujući potvrdu od strane relevantnih certifikacijskih tijela (npr. AFNOR Certification, Microval, AOAC International). Naručitelj pojašnjava da su bez tog dokaza sustavi pravno i funkcionalno

neupotrebljivi za provedbu akreditiranih metoda CKN-a. Budući da je imenovanje i stručni uvid uslijedio nakon isteka roka za dostavu ponuda, naručitelj ističe da objektivno nije mogao postupiti po članku 200. stavku 6. ZJN 2016 (izmjena dokumentacije o nabavi do isteka roka za dostavu ponuda).

Nadalje ističe da žalitelj u žalbi pogrešno tvrdi da su norme ISO 17025 i ISO 16140-6 na snazi od 2017., odnosno 2019. godine te da stoga ne predstavljaju "nove okolnosti". Takvo tumačenje naručitelj smatra pogrešnim iz sljedećih razloga. Smatra da postoji razlika između postojanja norme i saznanja o njezinoj primjeni na konkretnu tehnologiju. Naime, ističe da je norma ISO 16140-6:2019 (Mikrobiologija u lancu hrane – Validacija metoda – Dio 6: Protokol za validaciju alternativnih (komercijalnih) metoda za mikrobiološku identifikaciju) jest na snazi od 2019. godine. Međutim, saznanje da se ova norma mora primijeniti na MALDI-TOF tehnologiju u kontekstu akreditacije CKN-a predstavlja po mišljenju naručitelja novu i specifičnu okolnost do koje se nije moglo doći bez odgovarajućeg stručnog kadra.

Potom ističe da je Centar za kontrolu namirnica (CKN) akreditiran prema normi HRN EN ISO/IEC 17025:2017 od 2007. godine. Međutim, ta akreditacija potvrđuje opću kompetentnost, nepristranost i dosljedan rad laboratorija, što predstavlja tek institucionalni preduvjet. Posjedovanje te akreditacije ne podrazumijeva i osposobljenost za sve analitičke tehnike. Naprotiv, norma ISO 17025 obvezuje laboratorij na strogu validaciju svake nove metode prije njezina uvođenja u opseg akreditacije.

Nakon toga pojašnjava da CKN mikrobiološka ispitivanja trenutno provodi klasičnim mikrobiološkim postupcima (referentnim metodama), a da nabava MALDI-TOF sustava predstavlja uvođenje potpuno nove, alternativne analitičke tehnologije i metodologije u procese naručitelja. Ističe da je za akreditaciju takve alternativne metode imperativan zahtjev validacije uređaja u skladu sa serijom normi ISO 16140. Uvođenje metode bez odgovarajuće validacije predstavljalo bi rizik za održavanje opsega akreditacije laboratorija te bi moglo dovesti do netočnih nalaza nadležnog akreditacijskog tijela, pojašnjava naručitelj.

Nadalje, ističe da saznanje o obvezi validacije prema ISO 16140-6:2019 zahtijeva specifično ekspertsko znanje iz područja mikrobiološke validacije. To znanje nije postojalo unutar naručitelja sve do zapošljavanja i imenovanja dr. sc. Andree Benussi Skukan. Bez tog znanja, naručitelj objektivno nije mogao niti pretpostaviti da je takva validacija potrebna, niti je mogao propisati odgovarajuće tehničke zahtjeve u dokumentaciji o nabavi.

Slijedom navedenog, naručitelj ističe da su nove okolnosti u smislu članka 298. stavka 1. točke 2. ZJN 2016 saznanje da sustavi temeljeni na MALDI-TOF tehnologiji moraju imati dokaz validacije prema ISO 16140-6:2019; saznanje da bez tog dokaza sustavi nisu pravno i funkcionalno upotrebljivi za provedbu akreditiranih metoda CKN-a; saznanje da bi dokumentacija o nabavi, da su ove okolnosti bile poznate ranije, bila sadržajno bitno drukčija (sadržavala bi zahtjev za validacijom). Da su okolnosti iz prethodne točke bile poznate prije objave poziva na nadmetanje, dokumentacija o nabavi bila bi sadržajno bitno drukčija, osobito u dijelu tehničkih specifikacija (zahtjev za validacijom prema ISO 16140-6:2019) te dokaza sposobnosti ponuditelja (potvrda certifikacijskih tijela: AFNOR Certification, Microval, AOAC International).

Ističe da bi propisivanje tog zahtjeva u dokumentaciji o nabavi nedvojbeno utjecalo na krug gospodarskih subjekata koji mogu sudjelovati u postupku (samo oni čiji sustavi posjeduju traženu validaciju) kao i na sadržaj i usporedivost ponuda (ponuditelji bi morali dokazati validaciju).

Da je naručitelj nastavio postupak i sklopio ugovor za opremu koja nema dokaz validacije prema ISO 16140-6:2019, ističe da bi nastupile sljedeće štetne posljedice. Prvo, gubitak akreditacije CKN-a. Pojašnjava da bi uvođenje metode bez odgovarajuće validacije predstavljalo rizik za održavanje opsega akreditacije laboratorija te bi moglo dovesti do negativnih nalaza nadležnog akreditacijskog tijela (Hrvatska akreditacijska agencija). Gubitak akreditacije značio bi nemogućnost pružanja analitičkih usluga industriji. Potom, došlo bi do financijskih gubitaka, jer se djelatnost CKN-a primarno financira iz vlastitih prihoda ostvarenih pružanjem analitičkih usluga industriji i transferom tehnologija. Nabava opreme koja ne zadovoljava akreditacijske standarde izravno bi onemogućila ugovaranje novih poslova s gospodarskim subjektima, što bi rezultiralo značajnim smanjenjem broja planiranih suradnji. Kao treći argument, naručitelj ističe da bi došlo do rizika povrata bespovratnih sredstava, jer Fakultet trenutno provodi projekt Professionalization of the Research Center for Biotechnology, Food Technology, and Nutrition, DIGIT.1.2.03.006, čiji je temeljni cilj komercijalizacija istraživanja i transfer tehnologije prema industriji. Projekt je sukladno pozivu usmjeren na profesionalizaciju upravljanja istraživačkom infrastrukturom kroz uspostavu jasnih struktura, poboljšanje financijskog upravljanja i jačanje suradnje s privatnim sektorom čime se povećava učinkovitost, privlače talenti i optimizira korištenje resursa. Nabava tehnološki neadekvatnog MALDI-TOF sustava onemogućila bi ispunjenje ključnih pokazatelja uspješnosti projekta DIGIT, što otvara rizik od financijskih korekcija i obveze povrata dodijeljenih bespovratnih sredstava. Kao četvrto, naručitelj smatra da bi došlo do kršenja načela svrhovitosti i ekonomičnosti javne nabave. Naime, članak 4. stavak 3. ZJN 2016 propisuje da je naručitelj obvezan primjenjivati odredbe Zakona na način koji omogućava učinkovitu javnu nabavu te ekonomično i svrhovito trošenje javnih sredstava. Sklapanje ugovora za opremu koja se ne može koristiti za predviđene djelatnosti bilo bi u izravnoj suprotnosti s tim načelom. Slijedom navedenog, naručitelj zaključuje da je poništenje postupka bilo jedini zakonit način otklanjanja utvrđenog bitnog nedostatka dokumentacije o nabavi.

Naručitelj nadalje ističe da žalitelj neosnovano pokušava poistovjetiti grupu 8. s ostalih 10 grupa predmeta nabave, sugerirajući nedosljednost u postupanju naručitelja. Ističe da predmetni postupak nabave obuhvaća opremu za različite laboratorije i zavode unutar Fakulteta. Kod ostalih grupa nabave ne radi se o zamjeni klasičnih metoda alternativnim metodama koje zahtijevaju strogi režim validacije. Ostale grupe odnose se na opremu za komplementarne istraživačke svrhe koje ne podliježu istim akreditacijskim ograničenjima unutar CKN-a. Okolnosti koje su dovele do poništenja grupe 8. objektivno se ne mogu primijeniti na ostale grupe.

Vezano za navod žalitelja da su norme na snazi od 2017./2019. godine, pa ne predstavljaju nove okolnosti, naručitelj ističe da ta tvrdnja počiva na pogrešnom pravnom i činjeničnom tumačenju. Prvo, članak 298. stavak 1. točka 2. ZJN 2016 ne zahtijeva da nove okolnosti budu posljedica izmjene propisa ili normi. Naručitelj smatra da nove okolnosti mogu proizići i iz novih saznanja o primjeni postojećih propisa ili normi na konkretan predmet nabave. Drugo, iako su norme formalno na snazi od ranije, njihova korelacija s MALDI-TOF tehnologijom u kontekstu akreditacije CKN-a predstavlja novu i specifičnu okolnost do koje se nije moglo doći bez odgovarajućeg stručnog kadra. Treće, žalitelj pogrešno poistovjećuje postojanje norme (de iure) sa saznanjem o obvezi njezine primjene na konkretnu tehnologiju (de facto). Činjenica da norma postoji ne znači da je naručitelj (ili bilo tko drugi) nužno svjestan njezinih implikacija na svaku pojedinu tehnologiju. Naručitelj je mišljenja da

saznanje o tim implikacijama može nastati tek nakon stjecanja specifičnog stručnog znanja.

U odnosu na navod žalitelja da je CKN akreditiran od 2007. godine, pa je naručitelj trebao znati za validacijske zahtjeve, naručitelj ističe da ta tvrdnja počiva na pogrešnom razumijevanju prirode i opsega akreditacije. Prvo, akreditacija prema ISO 17025 potvrđuje opću kompetentnost laboratorija, ali ne podrazumijeva osposobljenost za sve analitičke tehnike. Naprotiv, norma ISO 17025 obvezuje laboratorij na validaciju svake nove metode prije njezina uvođenja u opseg akreditacije. Drugo, CKN je akreditiran za klasične mikrobiološke metode (referentne metode). Nabava MALDI-TOF sustava predstavlja uvođenje alternativne i učinkovitije metode koja zahtijeva posebnu validaciju prema seriji normi ISO 16140. Treće, posjedovanje akreditacije od 2007. godine ne znači da je naručitelj automatski bio svjestan svih tehničkih implikacija koje se odnose na svaku potencijalno novu tehnologiju. Saznanje o obvezi validacije prema ISO 16140-6:2019 za MALDI-TOF sustav zahtijeva specifično ekspertsko znanje koje naručitelj nije imao sve do zapošljavanja dr. sc. Andree Benussi Skukan.

Naručitelj na kraju ističe da žalitelj u svojoj žalbi ne osporava da je validacija prema ISO 16140-6:2019 nužna za redovito poslovanje CKN-a te da ne dokazuje da bi ponuđena oprema bila prikladna za uporabu u akreditiranom laboratoriju bez ispunjenja tog zahtjeva niti ne nudi nikakav protudokaz tehničkoj neupotrebljivosti opreme bez navedene validacije. Umjesto toga, po mišljenju naručitelja, žalitelj se isključivo zadržava na formalnim aspektima (rok za izmjenu dokumentacije, navodna paušalnost obrazloženja), ne dirajući u supstancijalnu utemeljenost razloga za poništenje postupka.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u sadržaj zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, u dijelu kojega je naručitelj naveo razlog i obrazloženje odluke o poništenju predmetnog postupka u grupi 8. predmeta nabave, koji se dalje citiraju: „Pravna osnova za poništenje: članak 298. stavak 1. točka 2. ZJN 2016 (postanu poznate okolnosti zbog kojih bi došlo do sadržajno bitno drukčije obavijesti o nadmetanju ili dokumentacije o nabavi, da su bile poznate prije). Obrazloženje: tijekom provedbe postupka javne nabave utvrđene su nove okolnosti vezane uz zahtjeve za validaciju metode identifikacije mikroorganizama u akreditiranom laboratoriju prema normi HRN EN ISO/IEC 17025:2017. Dodatnim stručnim razmatranjem utvrđeno je da sustavi temeljeni na MALDI-TOF tehnologiji moraju imati dokaz validacije metode sukladno normi ISO 16140-6:2019, uključujući potvrdu od strane relevantnih certifikacijskih tijela (npr. AFNOR Certification, MicroVal, AOAC International), što prethodno nije bilo jasno i nedvojbeno definirano u dokumentaciji o nabavi. S obzirom na navedeno, proizlazi da bi dokumentacija o nabavi, da su ove okolnosti bile poznate ranije, bila sadržajno bitno drukčija, osobito u dijelu tehničkih specifikacija i dokaza sposobnosti ponuditelja. Ujedno, navedeni zahtjev je ključan za osiguranje usklađenosti s akreditacijskim zahtjevima i nužan za redovito poslovanje laboratorija, budući da se planira provedba akreditiranih metoda identifikacije mikroorganizama sukladno navedenim normama. Slijedom toga, a sukladno odredbi Zakona o javnoj nabavi koja omogućuje poništenje postupka u slučaju kada postanu poznate okolnosti koje bi dovele do bitno drukčije dokumentacije o nabavi da su bile poznate ranije, naručitelj donosi odluku o poništenju postupka.“.

Prije ocjene osnovanosti žalbenog navoda potrebno je uputiti na odredbu članka 298. stavka 1. ZJN 2016, kojom je propisano da je javni naručitelj obvezan

poništiti postupak javne nabave ako: 1. postanu poznate okolnosti zbog kojih ne bi došlo do pokretanja postupka javne nabave, da su bile poznate prije, 2. postanu poznate okolnosti zbog kojih bi došlo do sadržajno bitno drukčije obavijesti o nadmetanju ili dokumentacije o nabavi, da su bile poznate prije, 3. nije dostavljen nijedan zahtjev za sudjelovanje, 4. nema niti jednog sposobnog natjecatelja, 5. je cijena svih ponuda u postupku javne nabave male vrijednosti jednaka ili veća od pragova za nabavu velike vrijednosti, osim ako su u postupku javne nabave primijenjena pravila koja vrijede za nabavu velike vrijednosti, 6. nije dobio unaprijed određen broj sposobnih gospodarskih subjekata ili valjanih ponuda za sklapanje okvirnog sporazuma, osim u slučaju članka 152. stavka 1. ovoga Zakona, 7. nije pristigla nijedna ponuda, 8. nakon isključenja ponuditelja ili odbijanja ponuda ne preostane nijedna valjana ponuda i 9. je cijena najpovoljnije ponude veća od procijenjene vrijednosti nabave, osim ako javni naručitelj ima ili će imati osigurana sredstva.

Dakle, kako to proizlazi iz obrazloženja razloga poništenja postupka javne nabave navedenih u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda i odluci o poništenju, naručitelj je objavio dokumentaciju o nabavi za koju je, tek u fazi postupka pregleda i ocjene ponuda, utvrdio da ne sadrži određene zahtjeve tehničke specifikacije i kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta koji se tiču predmeta nabave u grupi 8. (sustavi temeljeni na MALDI-TOF tehnologiji), slijedom čega je poništio postupak javne nabave, pozivajući se na osnov iz članka 298. stavka 1. točke 2. ZJN 2016.

Prema ocjeni ovoga tijela, odlučna činjenica koju naručitelj navodi u odluci o poništenju, a koju dodatno pojašnjava u žalbenom postupku, da je tek tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, zbog zaposlenja nove stručnjakinje na mjesto predstojnice Centra za kontrolu namirnica, a koja posjeduje specifično stručno znanje iz područja mikrobiološke validacije, stekao saznanje da sustavi temeljeni na MALDI-TOF tehnologiji moraju imati dokaz validacije metode sukladno normi ISO 16140-6:2019, ne predstavlja sama po sebi okolnost iz članka 298. stavka 1. točke 2. ZJN 2016. Naime, postupak javne nabave iznimno završava odlukom o poništenju i to isključivo iz razloga koji su taksativno propisani člankom 298. stavkom 1. ZJN 2016 te koje valja tumačiti restriktivno, a ne na način da oni služe korigiranju propusta naručitelja u pripremi samog postupka javne nabave. Izrada i ispravnost sadržaja dokumentacije o nabavi su odgovornost naručitelja koji ujedno, sukladno odredbi članka 200. stavka 6. ZJN 2016, sve do isteka roka za dostavu ponuda ima mogućnost izmjene dokumentacije o nabavi.

Naručitelj ističe da je tek tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda došao do saznanja o obvezi validacije prema ISO 16140-6:2019, koja zahtijeva specifično stručno znanje iz područja mikrobiološke validacije. Također, da to znanje nije postojalo unutar naručitelja sve do zapošljavanja i imenovanja dr. sc. Andree Benussi Skukan. Naručitelj smatra da bez tog znanja, objektivno nije mogao niti pretpostaviti da je takva validacija potrebna niti je mogao propisati odgovarajuće tehničke zahtjeve u dokumentaciji o nabavi. Međutim, žalbeno tijelo naručiteljevu argumentacije smatra neprihvatljivom. Naime, kako to pravilno ističe žalitelj, relevantne norme na koje se naručitelj poziva bile su na snazi i prije pokretanja predmetnog postupka javne nabave, kao i za vrijeme njegove provedbe. Slijedom toga, obveza njihove primjene, kao i razumijevanje njihovih implikacija na predmet nabave, spadaju u domenu dužne pažnje naručitelja prilikom pripreme i provedbe postupka. Pri tome valja naglasiti da se naručitelj ne može uspješno pozivati na vlastiti nedostatak specifičnog

stručnog znanja, odnosno na naknadno pribavljanje takvog znanja putem zapošljavanja nove osobe, kao na okolnost koja mu objektivno nije mogla biti poznata. Naime, naručitelj je dužan osigurati odgovarajuću razinu stručnosti već u fazi planiranja i pripreme postupka javne nabave, osobito kada se radi o složenoj i specifičnoj opremi kakva je predmet nabave u ovom postupku. Suprotno navodima naručitelja, činjenica da određeno znanje nije bilo interno dostupno unutar njegove organizacije ne znači da takvo znanje objektivno nije bilo dostupno, niti da se radi o novoj okolnosti u smislu odredaba ZJN 2016. Prihvatanje takvog tumačenja dovelo bi do pravne nesigurnosti i omogućilo bi naručiteljima da se na vlastite organizacijske propuste pozivaju kao na razlog za poništenje postupaka javne nabave koji su u tijeku, u fazama prije donošenja odgovarajuće odluke.

Slijedom svega navedenog, ocjenjuje se da okolnosti koje se navode u odluci o poništenju nisu valjana osnova za postupanje sukladno članku 298. stavku 1. točki 2. ZJN 2016 te je žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda postupka javne nabave.

U skladu s prethodno navedenim, na temelju članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja te se predmet vraća naručitelju na ponovno postupanje.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 1.693,65 eura, na ime plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016. propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. tog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Stavak 6. toga članka, propisuje da će u slučaju usvajanja žalbe, Državna komisija svojom odlukom naložiti naručitelju plaćanje troškova žalbenog postupka žalitelju u roku od osam dana od dana primitka odluke Državne komisije.

S obzirom na to da je žalbeni zahtjev kojim je traženo poništenje odluke o poništenju osnovan, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka. Naime, žalitelj ima pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.693,65 eura, koji iznos je pravilnom primjenom odredaba članka 430.a stavka 1. točke 2. i stavka 3. ZJN 2016 prethodno uplatio na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u

pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENIK PREDsjedNICE

Zvonimir Jukić

